

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 146412 21 Kž
Novi Travnik, 28.06.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Darmina Avdić kao predsjednika vijeća, Zuhdije Ćosić i Lazarele Porić, kao članova vijeća uz sudjelovanje Erme Jusić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog T. P. zbog krivičnog djela Nasilničkog ponašanja iz člana 362. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, počinjenog u sticaju sa krivičnim djelom Oštećenja tuđe stvari iz člana 293. stav 1. istog Zakona, radi donošenja odluke po žalbi kantonalnog tužioca u Travniku broj T06 0 KTŽ 0022145 21 od 11.01.2021. godine, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 146412 19 K od 21.12.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 28.06.2021. godine donio je sljedeću

PRESUDU

Žalba kantonalnog tužioca u Travniku odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 146412 19 K od 21.12.2020. godine.

Obrazloženje

Općinski sud u Travniku presudom broj 51 0 146412 19 K od 21.12.2020. godine, po članu 298. točka d) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: ZKP FBiH) prema optuženom T. P. odbio je optužbu da bi počinio krivična djela Nasilničkog ponašanja iz člana 362. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: KZ FBiH), počinjenog u sticaju sa krivičnim djelom Oštećenja tuđe stvari iz člana 293. stav 1. KZ FBiH, činjenično opisano u izreci te presude. Istom presudom po članu 203. stav 1. ZKP FBiH, troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava, a po članu 212. stav 4. ZKP FBiH, oštećeni D. G. je s imovinskopravnim zahtjevom upućen na parnicu.

Protiv te presude blagovremeno je žalbu izjavio kantonalni tužilac u Travniku (u daljem dijelu: tužilac), koji žalbom prvostepenu presudu pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja uz prijedlog da se žalba uvaži osporena presuda preinači tako da se optuženi T. P., za krivična djela za koja se tereti oglasi krivim i osudi po zakonu ili da se osporena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, u kojoj žalbi nije traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Odgovor na žalbu podnesen je od strane braniteljice optuženog T. P., odvjetnice Jasne Dunđer iz Novog Travnika, kojim su osporeni žalbeni prigovori izjavljene žalbe, s prijedlogom da se žalba tužioca u cijelosti odbije kao neosnovana, u kojom odgovoru nije traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Na sjednici vijeća ovog suda održanoj u smislu člana 319. stav 8. ZKP FBiH, bez prisustva stranaka i braniteljice, pošto u žalbi i odgovoru nije traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća, nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora, u smislu člana 321. ZKP FBiH, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

U osnovi izjavljene žalbe se ističe da se prvostepena presuda temelji na pogrešnom zaključku prvostepenog suda da se radi o presuđenoj stvari, obzirom da je optuženom izdat prekršajni nalog MUP-a Travnik broj:106.577.955.8 od 05.11.2017. godine, te bez obzira na nespornu činjenicu da je PS Vitez optuženom izdala prekršajni nalog za događaj 02.11.2017. godine, koji je optuženi prihvatio i platio novčanu kaznu, ali da nadležni sud nije donio bilo kakovo rješenje kojim se oglašava krivim optuženi za počinjeni prekršaj.

Međutim, po ocjeni ovog suda u konkretnom slučaju, pravilno prvostepeni sud u pobijanoj presudi u konkretnom slučaju, utvrđuje da naprijed navedenim izdatim Prekršajnim nalogom T. P. je stavljeno na teret da je imenovani narušio javni red i mir drskim ponašanjem, na taj način da je nakon svađe sa sinom M. G. otišao do kuće istog i sa kamenom razbio stakla na predulazu kuće, čime je počinio prekršaj iz članu 8. stav.1. tačka a) Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira SBK, kažnjivo po članu 9. stav 1. tačka a) istog Zakona, pri čemu je počinocu prekršaja izrečena novčana kazna u iznosu od 100,00 KM, datum uručenja 05.11.2017. godine, u potpisu primaoca T. P., sa naznakom da prihvata odgovornost za prekršaj opisan u prekršajnom nalogu. Dalje je prvostepeni sud izvršio uvid u uplatnicu iz koje je vidljivo da je T. P. uplatio novčanu kaznu u iznosu od 50,00 KM, u ostavljenom roku. Nadalje pravilno prvostepeni sud u pobijanoj presudi utvrđuje činjenice iz prekršajnog naloga i dostavljene uplatice o plaćenju kazni dovodi u vezu sa predmetnom optužnicom sa kaznenim nalogom broj T06 0 KT 0022145 17 od 10.10.2018 godine, a koja je potvrđena dana 12.10.2018. godine, kojom optužnicom se Pocrnja Toni u stavlja na teret da je počinio dva krivična djela u sticaju i to krivično djelo Nasilničko ponašanje iz člana 362. stav 1. KZ FBiH, u sticaju sa krivičnom djelo Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. KZ FBiH.

Prema stanju spisa, u činjeničnom opisu predmetne optužnice vidljivo je da se optuženom stavlja na teret da je dana 02.11.2017.godine u V., naročitim drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio građanski mir na način da je oko 02:30 sati došao do kuće oštećenog M. G., koja se nalazi u ul., znajući da se u tom trenutku u kući nalazi oštećeni M. G. sa članovima svoje obitelji dok je sa sobom ponio tri veća kamena, pa je dolaskom do kuće oštećenog bacio tri velika kamena prema ulazu kuće oštećenog, kojom prilikom su sva tri kamena uletjela unutar kuće, svjestan da će od udara doći do razbijanja stakla i da će se stvoriti buka i pristajući na to, usljed čega je došlo do pucanja stakla na ulaznim vratima kuće dimenzija 140x100 i 140x100, kao i oštećenja zavjesa koje su se nalazile na staklu, kojom prilikom je došlo do velikog uznemirenja oštećenih M. G., S. G. koja je srčani bolesnik, G. G. i D. G. , koji su bili u dubokom snu, kao i drugih osoba koji su nastanjeni u blizini kuće oštećenog. Dakle prvostepeni sud je utvrdio kroz provedeni dokazni postupak i vršeći detaljnu analizu činjeničnog supstrata optužnice i dovodeći u vezu sa činjeničnim opisom prekršajnog naloga od 05.11.2017. godine, te utvrdio da se radi o istom datumu 02.11.2017. godine i o istom događaju u... V, ispred kuće M. G., gdje je optuženi došavši do kuće M. G. bacio kamenje i razbio staklo na predulazu

kuće. Iz radnji koje je poduzeo optuženi T. P., nesporno je da je bio svjestan da će bacanjem kamena doći do razbijanja stakla i da će se stvoriti buka, koje činjenice razbijanja stakla na kući oštećenog M. G. su nesporne činjenice što su potvrdili i svjedoci optužbe i odbrane, što je sve navedeno i u navedenom prekršajnom nalogu. Ova utvrđenja prvostepenog suda iz pobijane presude, nisu dovedena u pitanje bilo kojim žalbenim prigovorom izjavljene žalbe tužioca.

Pravilno prvostepeni sud u konkretnom slučaju smatra da se može primijeniti stav sudske praksa koju je zauzeo Evropski sud za ljudska prava iz Strazbura predmet Muslija protiv BiH (aplikacija broj: 32042/11) od 14.01.2014. godine, te odluka Ustavnog suda BiH broj AP-678/12 od 18.03.2015. godine, donesena po aplikaciji Valentine Tuco Rajić. Ovakav stav je zauzet i u presudi Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 51 0 K 142137 19 KŽ od 23.02.2020.godine, prema optuženom A. H., gdje odgovornost utvrđena u prekršajnom nalogu koji nije donijet u sudskom postupku. Naime i prema stavu Ustavnog suda BiH izraženog u presudi AP 1829/19 Od 17.02.2021. godine, prema kojem se apelant prihvatio odgovornosti po izdatom prekršajnom nalogu, te se odrekao prava na sudsko odlučivanje čime se predmetni postupak završio bez učešća suda, kao što je i u konkretnom slučaju, imajući u vidu da je smisao prihvatanja odgovornosti u prekršajnom postupku mogućnost njegova završetka i bez učešća suda, a samim tim i njegovo pojednostavljenje, zbog čega Ustavni sud smatra da je u konkretnom slučaju prekršajni nalog stekao svojstvo „osuđujuće“ pravosnažne odluke. Stoga Ustavni sud zaključuje da priroda djela za koja je proglašen odgovornim u prekršajnom postupku i za koja mu je, između ostalog, izrečena novčana kazna, nesporno ulazi u sferu krivičnog postupka prema sadržaju člana 4. Protokola broj 7. uz Evropsku konvenciju, kako je pravilno zaključio i prvostepeni sud u pobijanoj presudi. Zbog toga su od strane ovog suda svi suprotni prigovori iz žalbe tužioca ocijenjeni kao neosnovani, pa zbog toga i nije se mogla uvažiti izjavljena žalba zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, a u konkretnom slučaju ne može se ni govoriti o nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju kada ni izjavljena žalba tužioca ne nudi nikakve nove dokaze.

Prema tome, pošto je u konkretnom slučaju, kao što je naprijed već rečeno, prvostepeni sud u pobijanoj presudi pravilno zauzeo stav da se radi o *res judicata*, već presuđenoj stvari, to je na osnovu ovlaštenja iz čl. 298. tačka d) ZKP FBiH, a u vezi sa članom 4. ZKP FBiH, prvostepeni sud pravilno donio presudu kojom se prema optuženom T. P., za navedena krivična djela, odbija optužba, koja izjavljenim žalbenim prigovorim tužioca, na bilo koji način nije dovedena u sumnju, to se žalba kao neosnovana i nije mogla uvažiti.

Na osnovu svega naprijed navedenog, imajući pri tome u vidu i ostale žalbene prigovore, kao i da pobijanom presudom nije povrijeđen zakon na štetu optuženog, to je ovaj sud primjenom odredaba člana 328. ZKP FBiH odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar:
Erma Jusić,s.r.

Predsjednik vijeća:
Darmin Avdić,s.r.